

פרשת קרח

זאת עשו קחו לכם מחתות (טז, ו)

וברש"י, מה ראה לומר להם כך אמר להם בדרכי הגויים יש נמוסים הרבה וכו', אנו אין לנו אלא ה' אחד ארון אחד ותורה אחת ומזבח אחד וכ"ג אחד וכו' הא לכם תשמיש חביב מכל היא הקטורת החביבה מכל הקרבנות וסם המוות נתון בתוכו שבו נשרפו נדב ואביהוא וכו'.

וצ"ב מה הקשר בין הדברים ומה עניין זל"ז והיה לו להתחיל דבריו מעניין הקטורת.

אכן העניין יבואר, בהקדם מה דאיתא במדרש דבין הר"נ איש היו י"ב הנשיאים שהביאו קרבנם בחנוכת המזבח, ולפ"ד רבינו בחיי היו הם בראשם של הר"נ איש, והוסיף רבינו בחיי שמה שאמר משה אל תפן אל מנחתם היינו מה שהקריבו אז בחנוכת המזבח.

דהנה הארכנו בכ"ד דלכאורה קשה קושיא גדולה דהא נדב ואביהוא נענשו קשות על שהקטירו קטרת יחיד, ואילו בו ביום ממש הקריב גם נחשון בן עמינדב קטרת יחיד ונתקבלה לפניו ית' באהבה, ומה נשתנתה קטרת נדב ואביהוא מקטרת זו. וביארנו בהקדם דברי הספ"ז הובא בילקוט ס"פ נשא עה"פ זאת חנוכת המזבח דמוכח משם שהואיל ובאו קרבנות הנשיאים בכנופיה הו"ל כקרבן ציבור וכדאמרינן (ביומא נא, א) לענין קרבן פסח, והוספנו לבאר עפ"ד דרשות הר"ן ומהר"י מוסקאטו דבקטרת מודגש ענין מעלת הציבור וכדאמרינן בגמ' פ"ק (כריתות ו, ב) כל תענית שאין בה ממושעי ישראל אינו תענית שהרי חלבנה ריחה רע ומנאה הכתוב עם סממני הקטרת, ע"ש באורך.

ובילקוט פרשת ראה עה"פ 'לא תתגודדו ולא תשימו קרחה וגו'' לא תשימו אגודות אגודות וכו' שלא תשימו קרחה בכם כשם שעשה קרח, שחלק לישראל ועשאן אגודות אגודות ועשה קרחה בישראל. וא"כ כיוון שיי"ב הנשיאים גלו אדעתיהו השתא דניחא להו בפירוד ומעלת הציבור אינה ספונה אצלם שפיר ביקש משה אל תפן אל מנחתם שהקריבו בחנוכת המזבח.

וברש"י, אל תפן אל מנחתם יודע אני שיש להם חלק בתמידי ציבור אף חלקם לא יקובל לפניך לרצון תניחנו האש ולא תאכלנו עכ"ל. ותמהו המפרשים, הרי משנה שלימה שנינו בפ"ק דשקלים, שכהנים היו דורשים מקרא זה לעצמן 'וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל', הואיל ועומר ושתה"ל ולחה"פ שלנו הם היאך נאכלין ולפיכך לא רצו לשקול, וא"ל ריב"ז כל כהן שאינו שוקל חוטא. והיינו משום דק"צ הוא שם לעצמו ולא שייך לדון בו דין חלקים. וא"כ היאך שייך לומר חלקם לא יקובל לפניך לרצון.

אכן לפמש"נ ניחא דהואיל וגלו אדעתיהו דלית להו מעלת הציבור, א"כ לשיטתם שייך הבחנת חלקים בק"צ לפיכך ביקש משה שיעשה הקב"ה נס וידונם כפי רצונם להיות הבחנת חלקים ולא תאכל האש את חלקם, ודו"ק.

מקור: הגאון רבי שלמה פישר שליט"א